3. ÜNİTE
DİNİN ANLAŞILMASINDA FARKLI YORUMLAR

ÜNİTEMİZE HAZIRLANALIM

1. Fetih suresi, 10. ayetin anlamını 3 farklı mealden bularak defterinize yazınız. Meal farklılıklarının sebeplerini arkadaşlarınızla tartışınız.
2. Aynı konuda insanların farklı düşünmelerinin sebepleri sizce neler olabilir? Arkadaşlarınızla düşüncelerinizi paylaşınız.
3. Mezhep kelimesi sizde hangi anlamları çağrıştırmaktadır? Yazınız.
4. İnançla ilgili bildiğiniz farklı yorumlardan bazılarını defterinize yazınız ve bunların farklı olmasının sebeplerini araştırarak bulmaya çalışınız.

1. Din ve Dinî Yorum

NOT EDELİM

"Size iki şey bırakıyorum, onlara sımsıkı sarıldığınız sürece yolunuzu şaşırmayacaksınız: Allah'ın kitabı ve Peygamberinin sünneti."

(Muvatta', Kader, 3.)

Din, Allah (c.c.) tarafından insanları doğruya sevk etmek üzere vahiy yoluyla ve peygamberleri aracılığıyla gönderilen ilahi kurallar bütünüdür. Seyyid Şerif Cürcâni'ye ait oldukça yaygın bir tanıma göre "Din, akıl sahiplerini Peygamberin bildirdiği gerçekleri benimsemeye çağıran ilahi kanundur." Başka bir ifadeyle din; Allah (c.c.) ile insan, insan ile insan, insan ile tabiat ve insan ile eşya arasındaki münasebeti düzenleyen ve hayatın tamamını kuşatan kanun, nizam ve yoldur."[1]

Dinin iki temel kaynağı vardır: Allah'ın (c.c.) kelamı Kur'an ve onun uygulaması olan sünnet. Peygamberimiz (s.a.v.) hayattayken Allah'tan (c.c.) gelen vahyi insanlara duyuruyor, anlaşılmayan durumları açıklıyor ve uygulamasını da bizzat yaşayarak insanlara gösteriyordu. Yine de açıklanmaya muhtaç bir husus olursa sahabe efendilerimiz Peygamberimizden (s.a.v.) durumu sorup öğreniyorlardı.

Peygamber Efendimizin vefatından sonra dinin esası aynı kalmakla beraber bu iki temel kaynağın anlaşılması ve yorumlanmasında farklılıklar ortaya çıktı. Siyasi yönden İslam toplumunda ayrışmalar yaşandı. Çok farklı bölge ve kültürden insan İslam'ı seçti. Doğal olarak bu kadar çeşitliliği barındıran toplumun dinî anlayış ve yorumlarında farklılıklar oluştu. Dinin amelî ve itikadi hükümlerinin uygulaması sırasında ortaya çıkan bu türden farklı anlayışlara dinî yorum denmektedir.

Yorum farklılıkları, dini çoğulculuğun ve zenginliğin kaynağını teşkil eder.

Dinin ve dinî kaynakların farklı yorumlanması bazen ayrışmalara sebep olsa da olumlu değerlendirildiğinde dinî çoğulculuğun ve zenginliğin sebebi ve kaynağını teşkil etmiştir. Bununla beraber dinin kendisi ile dinin yorumlanması arasında ciddi farklar olduğu unutulmamalıdır.

Din (İslam) ve dinî yorum arasındaki temel farklar:

- ✓ Din tektir. Dinî yorumlar ise birden fazla olabilir.
- ✓ Din evrenseldir. Dinî yorumlar bölgeseldir.
- ✓ Din vahye dayanır. Dinî yorumlar ise kişilerin görüşlerine dayanır. Dinî kaynakları referans almakla beraber kişilerin akıl, bilgi, kültür ve düşünceleri bu yorumlara kaynaklık yapar.
- ✓ Dinin hükümleri değişmez. Dinî yorumlar değişebilir. Bölgeden bölgeye, insandan insana, kültürden kültüre ihtiyaç ve şartlara göre farklılık gösterebilir.
- ✓ Din bağlayıcıdır. Dinî yorumunun herkese yönelik bir bağlayıcılığı yoktur. Sadece o görüşü benimseyen kişileri bağlar. Kimse dinî bir yorumu benimsemeye zorlanamaz.

1 bk. Günay Tümer, "Din", TDV İslam Ansiklopedisi, C 9, s. 314.

NOT EDELİM

Din (İslam)	Dinî Yorum
Tektir.	Birden fazla olabilir.
Evrenseldir.	Bölgeseldir.
Vahye dayanır.	Mezhep imamlarının görüşlerine dayanır.
Hükümleri değişmez.	Yorumlar değişebilir.
Bağlayıcıdır.	Sadece kabul edenleri bağlar.

Unutulmamalıdır ki dinî kaynaklarda varlığı kesin ve manası açık hususlarda yorum yapılamaz. Allah'ın (c.c.) varlığı ve birliği, namazın farziyeti, yalan, gıybet, dedikodu, kibir gibi davranışların haram oluşu gibi. Yorum ancak birden fazla manaya gelmesi mümkün olan veya manasında kapalılık bulunan konularda olur. Başka bir deyişle bir konuda mezhepler yorum yapıyorsa orada kesin, açık ve net bir hükümden bahsetmek mümkün değildir. Bu sebeple ayet ve hadisleri yorumlarken kendi anlayışını dinin tek hakikati gibi ifade etmek yanlış olur. İslam'ın genel ilkeleri çerçevesinde dinî anlayışlarda farklılıkların olması normaldir.

2. Dinî Yorumlarla ile İlgili Bazı Kavram ve Yaklaşımlar

Tüm dinlerin esasta üç ana temeli olduğu bilinmektedir. Bunlar; inanç, ibadet ve ahlaktır. Her dinî yapının kendine ait inanç prensipleri vardır. Muhataplarının ona inanmasını ister. Buna inanan insanların inandığı değerlere göre ibadet etmeleri kaçınılmazdır. İnanç insanın iç dünyasını kuşatırken ibadetler dış dünyasına yansır. Dinî hayatı daha bir görünür kılar. Bu yüzden dinler daha çok ibadetler ve ritüeller yönüyle birbirinden ayrılır. Dinlerde inanç ve ibadet konularını tamamlayan unsurlar ise ahlaki hükümlerdir. Ahlak, insan davranışlarının temelini oluşturur.

Buna göre her dinin inanç temelini ifade etmek üzere itikad veya akaid kavramı da kullanılır. Bizim dinimizin inanç esaslarını da İslam itikadı / akaidi oluşturur. İslam itikadını delileriyle savunan ilme bilindiği üzere kelam denmektedir. İslam'ın ibadet anlayışı ve prensiplerini fıkıh terimiyle ifade ederiz. Fıkıh bizim ibadet hayatımıza dair prensipleri ele alır.

Hem inanç hem de ibadetler konusunda dinin esaslarına bağlı kalarak ve zamanın şartları da gözetilerek yapılan farklı yorumlar vardır. Bu farklı yorumlar ise mezhep adı altında ele alınır. Din en üstte birleştiren çatı, mezhep ise o çatı altındaki farklı salonlar gibidir. Fırka ise tamamen siyasi gerekçelerle ortaya çıkmış topluluklardır. Bu topluluklardan bazıları siyasi sebeplerle ortaya çıksalar da zamanla görüşlerini dinî delillerle temellendirme ihtiyacı hissetmişlerdir.

Kısaca denebilir ki insanın olaylara bakışını, onları algılayışını etkileyen birçok sebep vardır. Bazen insani ve içtimai bazen siyasi ve felsefi bazen de ahlaki ve kültürel gerekçelerle insanlar dinî konularda ayrılığa düşmüşlerdir.

İnsanın olaylara bakışını, onları algılayışını etkileyen bir cok sebep vardır.

İnsanların dinî konularda farklı düşüncelere sahip olmalarıyla ortaya çıkan grupları çıkış sebeplerine göre şu şekilde çeşitlendirmek veya isimlendirmek mümkündür. Dinî gerekçelerle ortaya konan yorumlara mezhep, siyasi gerekçelerle bir tanımlama söz konusu ise buna fırka, tasavvufi/felsefi veya ahlaki ilkelere göre şekillenmiş bir usul varsa buna da ekol denmektedir.

"Hep birlikte Allah'ın ipine (Kur'an'a) sımsıkı sarılın. Parçalanıp bölünmeyin." (Âl-i İmran suresi, 103. ayet.)

Bazen bunları birbirlerinden kesin ve kalın çizgilerle ayırmak mümkün olmayabilir. Bir yapı bir taraftan dinî bir yorumla diğerinden ayrılırken aynı zamanda siyasi etkenlerle hareket edip yönetim açısından farklı bir durumda kendisini konumlandırabilir. Bir hareketin siyasi sebeplerle ayrışması ama daha sonra bu tavrını dinî gerekçelerle ifade etmek istemesi tarihten günümüze sıkça görülen bir davranıştır.

Y YAZALIM

Aşağıda verilen kavramları uygun gelen kutucuklara yazalım.

[fırka - itikat – akaid - fıkıh - kelam - mezhep]

İnanç ve ibadetler konusundaki dinî yorumlar	.....
İslam inancını savunan ilim	.....
Daha çok siyasi ayrışmayla ortaya çıkan topluluk	.....
Dinin inanç alanı	.....
Dinin ibadet alanı	.....

3. Yorum Farklılıklarının Sebepleri

Her insan, doğası itibariyle farklıdır. Allah Teâlâ her şeyi ile aynı iki insan yaratmamıştır. Allah'ın (c.c.) yaratma sıfatı her insanda ayrı ayrı tecelli eder. Bu durum insanın fiziksel özelliklerinin ötesinde duygu, düşünce, inanç ve ahlak dünyasına hatta tüm hayat tarzına yansır. İnsanı farklı ve değerli kılan da bu özelliğidir. Bu farklılık onun dinî tutumlarında da görülebilir. Bu sebeple aynı din mensupları arasında inanç ve ibadet konusunda farklılıkların olması her zaman görülebilecek bir durumdur.

Dinin inanç ve ibadet alanlarında ortaya çıkan bu farklı yorumlara mezhep denir. Mezhepler, İslam'ın itikadi ve amelî sahadaki düşünce ekolleri ve dinin anlaşılma biçimleri ile ilgili oluşumlardır. Unutulmamalıdır ki bir konuda yorum yapılabilmesi için dinin temel kaynaklarında açık ve kesin hüküm bulunmaması gerekir. Başka bir deyişle dinde herkes tarafından kabul edilen kesin hükümlerle ilgili mezhep görüşlerinin olması ve farklı bir yorumun yapılması mümkün değildir. Allah'ın (c.c.) varlığı, namazın farziyeti gibi konular buna örnek verilebilir.

TARTIŞALIM

"Dinimiz bir, Peygamberimiz bir, kitabımız bir. Öyleyse neden ayrı ayrı düşünceler, fikirler, inanışlar ortaya çıkmıştır?" sorusunu arkadaşlarınızla tartışınız.

İnanç alanında farklılıkların ortaya çıkmasının birçok sebebi vardır. Bu sebeplerden bazılarını şöylece sıralayabiliriz:

Dinî Metinlerin Lafızlarından ve Anlamlarından Kaynaklanan Sebepler: Bazı dinî metinler açık, anlaşılabilir iken bazısı da daha kapalı ve yüksek bilgi seviyesi isteyen ifadelere sahiptir. Müteşabih ayetler denen bu grup metinler birçok şekilde anlaşılmaya müsaittir. Dolayısıyla aynı dinî metnin farklı şekillerde anlaşılması ve anlatılması mümkündür. Özellikle Allah'ın (c.c.) zatı ve ahiret inancı gibi temelde insan idrakini aşan konulardaki dinî metinler buna örnek verilebilir.

Hilafet Meselesi ve Siyaset: Peygamber Efendimizden (s.a.v.) sonra halife yani devlet başkanının kim veya kimlerden olacağı yani imamet konusu, asıl itibariyle inancın alanı olmamakla beraber daha sonraki dönemde kelam kitaplarına girmiştir. Özellikle Şia'nın imamet konusunu imanın şartları arasında sayması sebebiyle bu konu mezhepler arasında önemli ayrışma noktalarından biri hâline gelebilmiştir. Bunun üzerine başta Ehl-i sünnet olmak üzere diğer kelam mektepleri de meseleyi, Şia'ya cevap vermek üzere bu bağlamda tartışmak durumunda kalmışlardır.

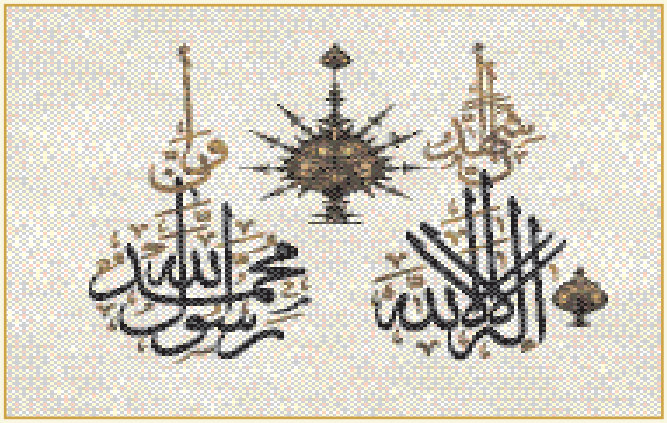

Kelime-i şehadet, tüm Müslümanların ortak paydasıdır.

Kur'an ve hadislerde halifenin Hz. Peygamber'den sonra kim olacağı şöyle dursun, onun nasıl belirleneceğine dair açık bir beyan bile bulunmamaktadır. Kur'an, genel bir ilke olarak Müslümanların işlerini şûra, yani aralarında yapacakları danışma, istişare ile yürütmelerini tavsiye ederek[2] görevlendirmede ehliyet ve liyakata önem verilmesini[3] ve hüküm verildiğinde adil davranılmasını ister.[4]

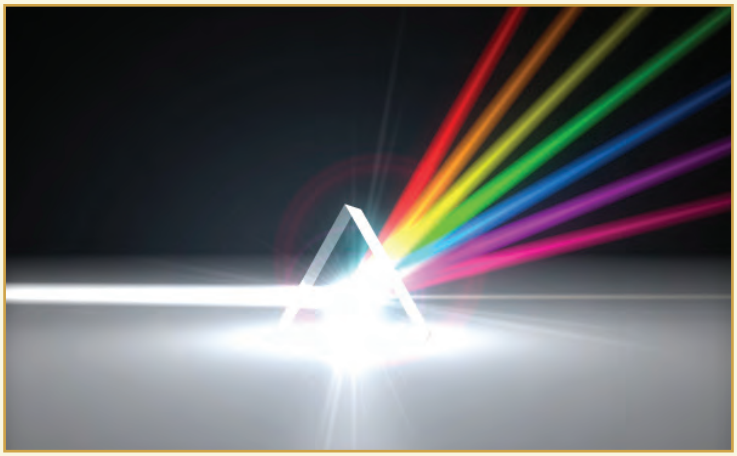

İnsanın yaratılışındaki farklılık onun dini tutumlarında da görülebilir.

Müslümanlar Arasındaki İç Savaşlar: Dört Halife Dönemindeki siyaset tartışmaları ve iç savaşlar, Müslümanların din anlayışlarında derin izler bırakmıştır. Daha sonraki dönemlerdeki Müslümanlar, Hz. Peygamber'in (s.a.v.) vefatından sonra ortaya çıkan çatışmalarda kimin ya da hangi grubun haklı olduğu konusunda bu tartışma ve savaşları düşünerek fikir yürütmüşlerdir.

2 bk. Âl-i İmran suresi, 159. ayet; Şûrâ suresi 38.ayet.
3 bk. Nisa suresi, 58.ayet; Nahl suresi, 43.ayet.
4 bk. Nisâ suresi, 135.ayet; Maide suresi, 8.ayet; Nahl suresi 90.ayet

Özellikle bu iç savaşlarda ilk defa Müslümanlarla Müslümanların karşı karşıya gelmesi ve savaş sebebiyle de olsa birbirlerini öldürmeleri yeni itikadi tartışmaları gündeme getirmiştir. "Müslüman'ı öldürmek büyük günah olduğuna göre bu büyük günahı işleyenin inanç açısından durumu, buna bağlı olarak imanın sınırı, kapsamı ve içeriği ne olacaktır?", "Adam öldürme fiilini işleyen kimse bunu hür iradesiyle mi yoksa karşı konulmaz ilahi iradenin baskısı altında mı işlemiştir?" gibi sorular bu tartışmaların en temel noktasını oluşturmaktadır.

Yabancı Din, Kültür ve Medeniyetlerin Etkisi: Fetihlerle hızla yayılan İslam, bir yandan kökleşme sürecini devam ettirirken, diğer yandan da o dönemin üç büyük medeniyetleri olan Mısır, Roma ve Sasanî medeniyeti ile yüz yüze gelmiştir. Yeni medeniyetler, yeni inançlar ve yeni kültürlerle tanışan Müslümanlar bu coğrafyalarda yaşayan insanlara İslam'ı anlatırken karşılaştıkları sorular ve sorunlardan dolayı hem onları etkilemiş hem de onlardan etkilenmiştir. Bu da beraberinde Müslümanlar arasında yeni tartışmaları ve farklılaşmaları getirmiştir.

İslam'ın insana tanıdığı fikir ve ifade hürriyeti özgür düşüncenin önünü açmıştır.

Bu tartışmalar özellikle Allah'ın (c.c.) sıfat ve isimleri, kader ve hür irade, Allah'ın (c.c.) kelamı, Allah'ın (c.c.) görülmesi gibi konular etrafında şekillenmiş ve bu durum Cebriye, Kaderiye ve Mutezile gibi mezheplerin ortaya çıkmasında etkili olmuştur.

İslam'ın İnsanlara Tanıdığı Fikir ve Vicdan Hürriyeti: İslam'ın akla sınır koymaması, ısrarla insanın düşünmesini, aklını kullanmasını istemesi, mezheplerin doğuşunda etkili faktörlerden biridir.

İslam, dinin temel prensiplerine aykırı olmamak kaydıyla her türlü düşünceye ve yoruma müsaade etmiştir. Bu düşünce ve ifade hürriyeti, bu özgür ortam birçok dinî yorumun ortaya çıkmasının önünü açmıştır.

İnsanın Düşünen Varlık Olması: İslam düşüncesinde meydana gelen ihtilaflar ve kelami tartışmaların ortaya çıkışını hazırlayan sebeplerin en başında ve temelinde insan gerçeği yatmaktadır. İnsan düşünen, akleden ve ilahi hitaba muhatap bir varlıktır. İnsanın bu özelliği, fikir ihtilaflarını meydana getiren tüm diğer sebeplerin de kaynağıdır. Dolayısıyla insan var oldukça çok tabii olarak farklı düşünme, anlayış ve yorumlar da olacaktır.

B NOT EDELİM

Yorum Farklılıklarının Başlıca Sebepleri

- ✓ Dinî Metinlerin Lafızlarından ve Anlamlarından Kaynaklanan Sebepler
- ✓ Hilafet Meselesi ve Siyaset
- ✓ Müslümanlar Arasındaki İç Savaşlar
- ✓ İslam'ın İnsanlara Tanıdığı Fikir ve Vicdan Hürriyeti
- ✓ Yabancı Din, Kültür ve Medeniyetlerin İslam Dünyasına Etkisi
- ✓ İnsanın Düşünen Varlık Olması

Kur'an'ın birçok ayeti okumayı, düşünmeyi, böylece hakikati, gerçek ve doğruyu bulup kabul etmeyi emreder. Bu durum, düşünen insanın düşündüğünü açıkça ifade etmesinin de emridir. İnsanın düşünüş ve anlayışlarının birbirinden farklı olabileceği, bu sebeple de değişik neticelerin ortaya çıkacağı muhakkak olduğuna göre ihtilaf kendiliğinden var olacak demektir.[5] Ancak unutulmamalıdır ki Kur'an-ı Kerim'i tanımak, anlamak ve doğru bir şekilde yorumlayabilmek belirli düzeyde İslami ilimler bilgisi gerektirir. Dolayısıyla İslam dininin inanç ve ibadet konuları ile ilgili hüküm ortaya koyma tefsir, hadis, fıkıh gibi ilimlerin belirlemiş olduğu kurallar çerçevesinde yapıldığı takdirde isabetli olacaktır.

4. İtikadi ve Siyasi Yorumlar

İnsan toplumsal bir varlıktır. İnanç ve siyaset, insan hayatını etkileyen en önemli unsurlardandır. İnanç, insanın manevi ve ruhsal yönüne hitap ederken, siyaset toplumsal yaşantısını düzenler. Bu ikisi beden ve ruh, etle tırnak, madde ile mana gibi iç içe olmuş ve tarihten beri sıkı ilişkide bulunmuş iki gerçekliktir.

B BİLGİ KUTUSU

Aşağıdaki kavram haritasında itikadi mezheplerin başlıcaları gösterilmiştir. Bunlardan özellikle Haricilik ve Şia'nın ortaya çıkış sebepleri itibariyle siyasi niteliklerinin de bulunduğu ancak düşüncelerini itikadi alana taşımalarıyla bu mezheplerin oluştuğu unutulmamalıdır.

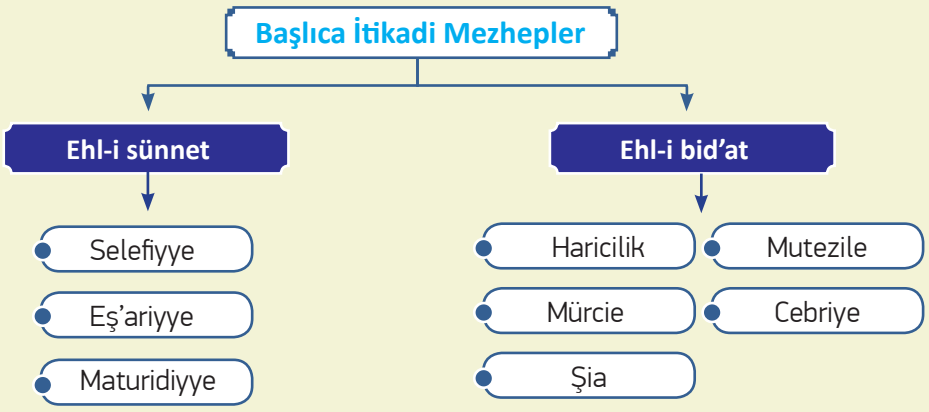

İslam dünyasında din anlayışında ortaya çıkan farklı yorumları bir kusur olarak değil aksine bir zenginlik olarak görmek gerekir. Çünkü yorum farklılıkları dinin düşünce alanında bir dinamizm ve canlılığa vesile olur. İslam toplumlarında ortaya çıkan farklı anlayışlar hayatı kolaylaştıran düşünce zenginlikleridir. Yorumlar, dini anlama ve uygulamada Müslümanların yararlandıkları bir alandır. Özellikle, farklı kültürler ve milletlerin İslam'ı kolayca benimsemesinde yorum farklılıkları etkili olmuştur.

4.1. Ehl-i Sünnet

Ehl-i sünnet ve'l cemaat, Hz. Muhammed'in (s.a.v.) sünnetine uyan, onun ve ashabının yolundan yürüyen kimselere verilen bir isimdir. Bu ifade, hicri III. asırda diğer mezheplerin dışında, Müslümanların büyük çoğunluğunu temsil edenler için yaygın bir tarzda kullanılmaya başlamıştır. Ehl-i sünnet, İslam dünyasında her daim Müslümanların çoğunluğunu oluşturmuştur. İnanç ve amel bakımından da sahih din anlayışını temsil etmiştir. Ehl-i sünnet'in inançla ilgili görüşlerinin şekillenmesinde, ilke ve esaslarının belirlenmesinde etkili olan isimlerin başında Hasan Basrî ve İmam-ı Âzam Ebu Hanîfe gelmektedir.

5 Mevlüt Özler, Kelama Giriş, s. 41.

Ehl-i sünnet'in genel görüşleri[6] :

- ✓ Allah vardır, birdir, eşi benzeri yoktur ve O'na mahsus sıfatlar vardır.
- ✓ Allah, her şeyin yaratıcısıdır.
- ✓ İman, dil ile ikrar ve kalp ile tasdikten ibarettir.
- ✓ İman ve amel birbirinden farklıdır. Amel imanın bir parçası değildir. İnandığı hâlde dinin emir ve yasaklarını yerine getiremeyen kimse haramları helal saymadıkça dinden çıkmaz.
- ✓ İnsanlar hür irade sahibidirler ve yaptıklarından sorumludurlar.
- ✓ Allah her topluma peygamber göndermiştir. Hz. Muhammed peygamberlerin sonuncusudur. Ondan sonra peygamber gelmeyecektir. Onun peygamberliği evrenseldir, tüm cihana şamildir.
- ✓ Kur'an Allah'ın vahyidir ve Allah'tan geldiği gibidir, değişmemiştir.
- ✓ İnsanlar öldükten sonra tekrar diriltileceklerdir. Cennet ve cehennem haktır, el'an yaratılmışlardır. Allah ahirette müminler tarafından görülecektir.
- ✓ İlk dört halifenin hilafet sırası; Hz. Ebu Bekir, Hz. Ömer, Hz. Osman ve Hz. Ali şeklindedir.
- ✓ Bir mümine kâfir demek doğru değildir. Ehl-i kıble (namaz kılan bir kimse) tekfir edilemez.

Ehl-i sünnet, ana bünyeyi temsil etmektedir ve diğer mezheplerin genel dinî hareketten kopmalarından sonra geride kalan çoğunluğun ortak adı olmuştur. Bu sebeple prensipleri de daha kapsamlı ve daha kuşatıcı bir özellik taşımaktadır.

4.1.1. Selefilik

Selef; bir görevde, bir makamda önce bulunmuş olan kimse, öncel,[7] önceki anlamlarına gelir. İlmî anlamda Selef derken Ehl-i sünnetin öncüleri kastedilir. Bu kelimeden türetilen Selefilik; Allah'ın (c.c.) sıfat ve fiilleri başta olmak üzere inanç konularına ait olan ayet ve hadisleri hiçbir yorum yapmadan oldukları gibi kabul edip iman eden Ehl-i sünnet yaklaşımıdır.

Sahabe döneminden sonraki ilk devir mezhep imamları, önde gelen fıkıh ve hadis âlimleri Selefiyye olarak kabul edilir. Selefiyye mezhebi sonraki asırlarda Ahmed b. Hanbel'in fıkıh ekolüne bağlı âlimler tarafından devam ettirilmiştir. Ayet ve hadis metinlerine sıkı sıkıya bağlı olan Selefiyye âlimleri tartışmalı konulara fazla girmemişlerdir.[8]

Ayet ve hadis metinlerine sıkıca bağlı kalan Selefiyye, tartışmalı konulara fazla girmemiştir.

Mutezile ekolünün akaid konularındaki akli yorum ve açıklamalarına karşı çıkan ve özellikle nastaki müteşabih (farklı anlayış ve yoruma müsait) ifadelerin yorumlanmasına şiddetle karşı çıkan Selef âlimlerinin müteşabihat ile ilgili görüşleri şu yedi temel prensip üzerine bina edilmiştir[9]:

6 bk.A.Saim Kılavuz, Anahatlarıyla İslam Akaidi ve Kelam'a Giriş, s. 408-470; Ali Arslan Aydın, Ehl-i sünnet Akaidi, Şamil İslam Ansiklopedisi, C 2, s.72-80.
7 bk. TDK Sözlüğü, Selef md.
8 MEB Dinî Terimler Sözlüğü, Selefiyye, s. 327.
9 Şerafetin Gölcük – Süleyman Toprak, Kelam, s. 34-36; Necip Taylan, Selefiye, Şamil İslam Ansiklopedisi, C 5, s.374-375.

- ✓ **Takdis:** Cenab-ı Allah'ı (c.c.) şanına uygun düşmeyen şeylerden tenzih etmek.
- ✓ **Tasdik:** Kur'an-ı Kerim ve hadislerde Allah'ın isim ve sıfatları hakkında nasıl bir ifade kullanılmış ve ne söylenmişse onları olduğu gibi kabul etmek; yani, Allah'ı bizzat kendisinin ve peygamberinin tanıttığı gibi bilip tasdik etmek.
- ✓ **Aczini itiraf etmek:** Bilhassa nasta geçen müteşabih ifadeler konusunda tevil ve yorum yapmadan bu konuda aczini kabul etmek.
- ✓ **Sükût (susmak):** Yine nasta geçen müteşabih ifadeleri anlamayanların bunlar hakkında soru sormayıp susmaları.
- ✓ **İmsak (uzak tutma):** Müteşabih ifadeler üzerinde yorum ve te'vilden kendini alıkoymak.
- ✓ **Keff:** Müteşabih olan hususlarla zihnen bile meşgul olmamak.
- ✓ **Marifet ehlini teslim:** Müteşabihe giren konuları bilmesi mümkün olan Hz. Peygamber'in, sahabenin ve otorite âlimlerin söylediklerini kabul ve tasdik etmek.

N NOT EDELİM

Ehl-i sünnetin öncüleri kabul edilen ilk dönem Selefiler ve onların dini anlama tarzı ile günümüzde Selefilik adını kullanarak ortaya çıkan dinî ve siyasi ideolojilerin farklı oldukları unutulmamalıdır.

İlk dönem Selefiliği İslam dünyasındaki bozulmaya karşı öze dönmeyi ve dini en saf hâlinde yaşamayı bir çıkış noktası olarak görürken günümüzdeki ideolojik Selefilik ise dini, metin merkezli yorumlamakla beraber, kendi dışındaki diğer yorumları inkarcılık ve bid'at ehli olarak tanımlamakta ve böylece Müslümanlar arasında ayrışmaya ve tekfir anlayışına zemin hazırlamaktadır.

Selefiyye, itikadi görüşleri açısından Ehl-i sünnetin bir parçası olmakla birlikte metot ve yaklaşımları bakımından Eş'arîlik ve Maturîdîlikten farklı, müstakil bir mezheptir. Ancak Selefiler, konuları ele almaları bakımından iki kısma ayrılabilir. Önceki yani ilk dönem (Mütekaddimîn) Selefiyye ve daha sonraki (Müteahhirîn) Selefiyye. İlk dönem Selefi âlimleri konuları genel ifadelerle açıklamakla yetindikleri hâlde daha sonraki dönem Selefi âlimler ise detaylara önem vermiştir. Selef çizgisindeki görüşleri dile getiren eserlerin ilk örneklerinden biri Ahmed b. Hanbel'in er-Red ale'z-Zenâdıka ve'l-Cehmiyye'sidir. Sonraki dönem Selef âlimlerinin başında ise ibn Teymiye gelmektedir.

4.1.2. Eş'arilik

İmam Eş'arî 873 tarihinde Basra'da doğmuş, kırk yaşına kadar Mutezile mezhebine bağlı kalmıştır. Mutezile'nin görüşlerini doyurucu bulmadığı için bu mezhepten ayrılmış, Ahmed b. Hanbel'in izinden giden hadisçilere katılmış ve daha sonra Eş'arîliğin öncüsü olmuştur.

İmam Eş'arî eserlerinde başta Mutezile olmak üzere, bidat mezheplerini reddetmiş, Yüce Allah'ın ezelî sıfatları bulunduğunu kabul etmiş, inanç konularında akla değer vererek ayet ve hadislerin yanında akli delilleri de kullanmıştır. Eş'arî'nin inanç metodu, kendisinden sonra gelen kelamcılar tarafından da devam ettirilmiştir.

İmam Eş'arî Irak'ın Basra şehrinde doğmuştur.

Eş'arîlik; Bâkıllânî (ö. 403/1013), Cüveynî (ö. 478/1085), Gazzâlî (ö. 505/1111), Fahreddin Râzî (ö. 606/1210), Beyzâvî (ö. 685/1286), Teftâzânî (ö. 792/1390) ve Seyyid Şerif Cürcânî (ö. 816/1413) gibi âlimler sayesinde Ehl-i sünnet'in güçlü bir ekolü olarak devam etmiştir. Eş'arîlik daha çok Mutezile'ye karşı tez olarak doğmuştur. Mutezile'yi reddetmek için aynı yöntemi kullanan Eş'arî bilginler zamanla yoruma (tevil) daha çok yer vermişlerdir. Zaman zaman da kelamda yenilikler ve değişiklikler yapmışlar, kelam ilmini felsefeyle rekabet edebilecek bir güce kavuşturmuşlardır. Eş'arîlik daha çok Mısır, Irak, Suriye, Kuzey Afrika ve Endonezya'da yayılmıştır.

Eş'arîliğin bazı görüşleri:

- ✓ **İman:** Eş'arî kelamcılarının çoğunluğuna göre iman Hz. Peygamber'i, vahiy yoluyla Allah'tan (c.c.) alıp tebliğ ettiği ve bize kadar sağlam yöntemlerle ulaşan hususlarda kalben tasdik etmekten ibarettir. Eş'arî başta olmak üzere Beyhakî ve Beyzâvî gibi bazı âlimler ise kalpteki tasdikin dille ifade edilmesini de şart koşmuşlardır.
- ✓ **Marifetullah (Allah'ın bilinmesi):** Akıl hiçbir şeyi vacip kılamaz. Akıl, Allah'ı (c.c.) bulabilecek güçte bile olsa Allah'ı (c.c.) bilmek dinen vaciptir. Aklen inanmayı zorunlu kılacak bir durum söz konusu değildir. Şeriattan, dinden haberi olmayan insan, hiç bir şeyden sorumlu değildir.
- ✓ **Nübüvvet (Peygamberlik):** Nübüvvet için erkek olmak şart değildir. Kadın da peygamber olabilir.
- ✓ **Güç Yetirilemeyen Şeyle Teklif:** Allah'ın (c.c.) insanın gücünün dışında kalan bir şeyin yapılmasını emretmesi ve kullarını bununla mükellef tutması caizdir. Ama böyle bir durum vaki olmamıştır.
- ✓ **Şefaat:** Şefaat haktır ve kıyamet günü gerçekleşecektir.
- ✓ **Rü'yet (Allah'ın görülmesi):** Yüce Allah'ın (c.c.) ahirette müminler tarafından gözle görülmesi mümkündür ve görülecektir.[10]

Eş'ariyye'nin görüşlerine dair başlıca kaynaklar şüphe yok ki bu mezhebe mensup olan âlimlerce kaleme alınan eserlerdir. Bununla birlikte sadece Eş'ariyye'yi konu alan eserler de yazılmıştır. İbn Asâkir'in *Tebyînü kezibi'l-müfterî*, Ebu Azbe'nin *er-Ravżatü'l-behiyye*, Şeyhülislâm Esad Efendi'nin *Risâle fi'htilâfâti'l-Mâtürîdî ve'l-Eş'arî* (İstanbul 1287)[11] bu eserlerden bir kısmıdır.

4.1.3. Maturidilik

"'...Rabbim! İlmimi arttır" de.' (Tâhâ suresi, 114. ayet.)

Akaid konusunda Ebu Mansûr Muhammed b. Mahmud el-Maturîdî'nin (ö. 333/944) görüşlerini benimseyenlerin oluşturduğu Ehl-i sünnet mezhebine Maturîdiyye denilir.

İmam Maturîdî yaklaşık 852 yılında Özbekistan'ın Semerkand şehrinin bir köyü olan Maturid'de doğmuştur. Hayatı hakkında fazla bilgi bulunmayan İmam Maturîdî'nin eserleri incelendiğinde onun kelam, mezhepler tarihi, fıkıh usulü ve tefsir alanlarında otorite olduğu görülür. Ehl-i sünnetin temel prensiplerini hem ayet ve hadis hem de akli delillerle savunmuş olan Maturîdî özellikle Mutezile ve Şia'nın görüşlerini reddetmiştir. Hanefi mezhebine bağlı insanların bulunduğu bir çevrede yaşamış olan Maturîdî'nin Te'vilâtü-'l-Kur'an ve Kitabu't-Tevhid isimli eserleri bize kadar ulaşabilmiştir. O, 944 yılında yine Semerkant'ta vefat etmiştir.

10 Eşari, Dinin İnanç İlkeleri, C 2, s.124-125.
11 Yusuf Şevki Yavuz, "Eş'ariyye", TDV İslam Ansiklopedisi, C 11, s. 454.

İmam Maturîdî'nin Semerkant'taki Türbesi

Maturîdîlik ayet ve hadisle birlikte aklı da dinin anlaşılması için gerekli bir temel kabul etmiştir. Maturîdiyye bazı konularda daha akılcı davrandığından Eş'ariyye ile Mutezile arasında yer almış irade, kader, hüsün-kubuh, hikmet vb. konularda aklı önceleyen bir tutum sergilemiştir. İmam Maturîdî, İmam Ebu Hanife'nin akaid konusunda koyduğu prensipleri açıklayıp geliştirdiği için Ebu Hanife'nin İmam Maturîdî üzerinde ciddi bir etkisi vardır. İmam Maturîdî'den sonra bu mezhebin gelişmesine Hakîm es-Semerkandî (ö. 342/953), Ebü'l-Yüsr el-Pezdevî (ö. 493/1100), Ebü'l-Muîn en-Nesefî (ö. 508/1115), Necmeddin Ömer en-Nesefî (ö. 537/1142), Nureddin es-Sabuni (ö. 580/1184), Kemaleddin ibni Hümam (ö. 861/1457) gibi âlimler ciddi katkılarda bulunmuştur. Maturîdîlik daha çok Türkiye, Balkanlar, Kafkasya, Orta Asya, Çin, Hindistan ve Pakistan'da yayılmıştır.

Maturîdîliğin bazı görüşleri[12]:

- ✓ İman; dil ile ikrar, kalp ile tasdikten ibarettir.
- ✓ Amel imandan bir cüz değildir. Allah (c.c.) Kur'an'da bu ikisini ayrı kullanmıştır.
- ✓ İnsanın akıl yoluyla Allah'ın (c.c.) varlığına ulaşması mümkündür.
- ✓ Kur'an Allah'ın (c.c.) kelamıdır; kelam Allah'ın (c.c.) zatı ile beraber olan ezelî bir sıfattır. Ancak Kur'an harfleri ve sesleri sonradan yaratılmıştır.
- ✓ İnsanın fiillerini Allah (c.c.) yaratır, insan kesb eder. İnsan bütün fiillerinden sorumludur.
- ✓ Mürtekib-i kebire (büyük günah işleyen kimse) günahı helal saymadıkça dinden çıkmaz.
- ✓ Allah(c.c.), ahirette görülecektir. Fakat biz bunun keyfiyetini bilemeyiz.

İmam Maturîdî'nin eserleri yanında Ebü'l-Muîn en-Nesefî'nin *Tebsiratü'l-Edille ve et-Temhîd li-Kavaidi't-Tevhid*; Nureddin es-Sabuni'nin *el-Bidâye fî Usûli'd-Dîn* ve Ömer en-Nesefî'nin *Akaidü'n-Nesefî* adlı eserleri Maturîdiyye mezhebinin temel eserleri olarak sayılabilir.

12 A.Saim Kılavuz, Anahatlarıyla İslam Akaidi ve Kelam'a Giriş, s. 477-475; Şerafetin Gölcük – Süleyman Toprak, Kelam, s. 36-38; Muhiddin Bağçeci, Maturidiyye, Şamil İslam Ansiklopedisi, C 4, s.76-79.

4.2. Haricilik

Sıffîn Savaşından sonra (M.S. 657) gerçekleşen Hakem Olayında (Tahkim Hadisesi) Hz. Ali'yi destekleyen bir grup Hz. Ali'den ve ordusundan ayrılmıştır. Bunlara ayrılan, terk edip giden anlamında Hârici denmiştir. Bunlar (... إِنِ الْحُكْمُ إِلاَّ لِلّهِ ...) **"...Hüküm yalnızca Allah'a aittir..."**[13] ayetini delil göstererek kendileri dışında, savaşan herkesi küfürle suçlamışlardır. Haricilik Müslümanlar arasında ortaya çıkan siyasi ve itikadi nitelikli ilk harekettir.

Müslümanlar olarak sınırlar dışına çıkmadan dinimizi usulüne uygun ve iyi bir şekilde anlamalıyız.

Hâricîliğin doğuşunda etkili olan sebepleri şu şekilde sıralayabiliriz: Hâricîlerin çölde yaşayan kimseler olarak şehir hayatına ve kültürüne uyum sağlayamaması, Kureyş'in merkezî otoritesine duyulan tepki, Hz. Osman döneminde Ümeyye oğullarının istismarıyla oluşan yanlışlıklar, sadece Kur'an'ın zahirî yorumuna dayalı din anlayışı.

Hâricîlerin görüşlerini şu şekilde sıralamak mümkündür[14]:

- ✓ İslam'ın en ideal uygulaması Hz. Ebu Bekir ve Hz. Ömer döneminde olmuştur.
- ✓ Halife olmak için Kureyşli olmak şart değildir.
- ✓ Zalim yöneticilere isyan etmek zorunludur.
- ✓ Amel ile iman bir bütündür. Büyük günah işleyen kişi dinden çıkarak kâfir olur.
- ✓ Hz. Osman ilk altı yıldan sonra, Hz. Ali de Hakem Olayını kabul ettiği için küfre düşmüştür.

Kendilerinden başka hiç kimseyi Müslüman olarak kabul etmemeleri ve dindeki aşırılıkları, Hâricîlerin tarih sahnesinden silinmesine sebep olmuştur. Sonuç olarak Hâricîler, ısrarla Kur'an'a sarılmalarına rağmen, Kur'an'ı anlama konusunda fazla ileri gidememişlerdir. Kur'an'a olan bağlılıkları şekilden öte geçmemiştir. Hâricîlerin taassubu ve kendilerinden başkasını Müslüman olarak görmeme eğilimleri zaman zaman Müslümanlar arasında kendisini gösterebilmektedir. Oysa İslam bir din olarak hiç kimsenin, hiçbir grubun tekelinde değildir. İslam dairesinin geniş olduğunu bilmeli, dini anlama ve yaşama konusunda farklı yorumları benimseyen diğer Müslümanları tekfir etmenin yanlış olduğunu unutmamalıyız.

4.3. Mürcie

Mürcie; erteleyen geriye bırakan, tehir eden kimse demektir. Kelam ilminde ise; mürtekib- i kebire diye kavramlaştırılan büyük günah işleyen kimsenin inancı ve ahiretteki durumu ile ilgili herhangi bir karar vermeyip böyle bir kişinin hükmünü Allah'a (c.c.) havale eden mezhebe verilen isimdir. Büyük günah işleyenlerin hükmünü öbür dünyaya bıraktıklarından dolayı mezheb ***Mürcie*** (geri bırakanlar) ismini almıştır.[15] Bu anlayışa da ***irca*** (hükmü ahirete bırakma) denir.

Mürcie'nin doğuşunda siyasi, dinî, ekonomik ve sosyopolitik yapının büyük etkisi vardır. Mürcie, Hâricîlerin aşırı fikirlerine, şiddet eylemlerine ve siyasi çekişmelere bir tepki olarak doğmuştur. İslam toplumunda bazı Müslümanlar siyasete karışmamayı esas alarak sosyal olaylardaki tavırlarını itikadi alana da taşımışlardır. Böylece Mürcie mezhebi ortaya çıkmıştır.

13 Enam suresi, 57. ayet.
14 A.Saim Kılavuz, Anahatlarıyla İslam Akaidi ve Kelam'a Giriş, s. 483; Ahmet Özalp, Haricilik (Hariciye, Havaric), C 2, s. 340-342.
15 A. Saim Kılavuz, Anahatlarıyla İslâm Akaidi ve Kelama Giriş, s. 484.

Mürcie'nin bazı görüşlerini şu şekilde sıralayabiliriz:

- ✓ Büyük günah sebebiyle insan imandan çıkmaz, küfre de düşmez. Fâsık olur. Durumu Allah'a (c.c.) kalmıştır.
- ✓ İman; Allah'ı (c.c.) ve Resulünü bilmek ve tanımaktır. Küfür Allah'ı bilmemektir.[16]
- ✓ Amel imanın parçası olmadığından amele bağlı olarak iman artmaz veya eksilmez.

Görüldüğü üzere Mürcie'nin görüşleri iman konusunda yoğunlaşmaktadır. Sonuç olarak; Mürcie, iman konusundaki görüşleri ve yaklaşımları sebebiyle Hâricîliğin aşırı fikirlerinin dengelenmesinde, Müslümanların birbirlerini tekfir etmelerinin önlenmesinde katkıları olan bir anlayıştır.[17] Ancak Mürcie ameli imanın parçası saymaması dolayısıyla günahın insanın imanına zarar vermeyeceğini söylemesi, bütün müminleri iman bakımından eşit görmesi gibi görüşleriyle tenkit edilmiş ve bu yönüyle Ehl-i sünnet mezheplerinden ayrı değerlendirilmiştir.

Mürcie, bütün müminleri iman bakımından eşit görmesi sebebiyle tenkit edilmiştir.

4.4. Şia

Sözlükte grup, topluluk, taraftar ve yardımcılar anlamlarına gelen Şia, terim olarak Dördüncü Halife Hz. Ali'nin tarafını tutanların ve onun diğer bütün sahabilerden üstün olduğunu kabul edenlerin mezhebidir.[18] Şia, hilafetin nas ve tayin yoluyla Hz. Ali'ye ve soyuna tahsis edildiğini iddia eder. Bu mezhep dinî ve fikrî olmaktan çok hilafet tartışmalarından doğmuş siyasi bir mezheptir. Şia'ya göre Hz. Peygamber kendisinden sonra Hz. Ali'nin halife olacağını açıklamıştır. Hz. Ali ve sonraki imamlar da kendilerinden sonra kimin imam olacağını bildirmişlerdir. **"Ey Peygamber, Rabbinden sana indirileni tebliğ et, eğer bunu yapmazsan onun elçiliğini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan korur. Doğrusu Allah kafirlere yol göstermez."**[19] ayeti ile Şii kaynaklarda geçen ve Ğadir-i Hum hadisi diye bilinen hadis, Hz. Peygamber'den sonra Hz. Ali'nin halife olacağını göstermektedir. Hâlbuki Ehl-i sünnet tefsir âlimlerine göre ayetin iniş sebebi bu değildir.

İran'ın Kum şehrindeki Fatıma Müzesi

16 Şerafettin Gölcük, Kelam Tarihi, s. 39.
17 bk. A. Saim Kılavuz, Anahatlarıyla İslâm Akaidi ve Kelama Giriş, s. 484. Ayrıca bk. Sönmez Kutlu, "Mürcie", TDV İslam Ansiklopedisi, C 32, s. 42-43.
18 A. Saim Kılavuz, Anahatlarıyla İslâm Akaidi ve Kelama Giriş, s. 480.
19 Maide suresi, 67. ayet.

B BİLGİ KUTUSU

Gadîr-i Hum Olayı

Gadîr-i Hum olayı Müslim, İbn Mâce ve Hâkim en-Nîsâbûrî gibi Sünnî muhaddislerin naklettikleri hadislerde de geçmektedir.

Müslim'in rivayetinde ise Resûl-i Ekrem'in, Mekke ile Medine arasındaki Hûm adı verilen bir mevkide yaptığı konuşmada ölümünün yaklaştığına işaret ettiği, ashabına Allah'ın kitabını ve Ehl-i beytini (sekaleyn) bıraktığını belirttikten sonra Allah'ın kitabına sarılmalarını tavsiye ettiği ve Ehl-i beyti konusunda onlara Allah'ı hatırlattığı şeklindeki rivayet kaydedilmiştir.

(Müslim, "Fezâilü's-sahâbe", 36; İbn Mâce, "Mukaddime", 11; Hâkim en-Nîsâbûrî; el-Müstedrek, III, 109.)

Anılan hadiste geçen "Ben kimin mevlası isem Ali de onun mevlasıdır." ifadesindeki mevla kelimesini Şia "yönetici" manasında yorumlarken Ehl-i sünnet aynı kelimenin "dost" anlamına geldiğini ifade eder ve Şia'nın görüşlerine itirazlar ileri sürerler. Şöyle ki:

Ehl-i sünnet aynı kelimenin "dost" anlamına geldiğini savunur ve halifeliğin nasla tayin edildiği fikrine aşağıda zikredilen hususlardan dolayı itiraz eder;

- ✓ Hz. Ali'nin halifeliği ayet ve hadisle bildirilmiş olsaydı, Hz. Peygamber'in vefatının hemen sonrasında ashab (ensar ve muhacirler) halife seçimiyle meşgul olmazdı.
- ✓ Hz. Ali'nin halifeliği döneminde bu tip fikir ve görüşlere rastlanmamaktadır.
- ✓ Hz. Ali'nin Hakem Olayına razı olması da Şia'nın iddialarını boşa çıkarmaktadır.

B BİLGİ KUTUSU

Haşhâşîler (Haşîşîler):

Fatımî halifelerinden Müstansir Billâh'ın ölümünün ardından (1094) yerine geçemeyen büyük oğlu Nizâr'ın ve soyunun imametini savunan Hasan Sabbâh, 483 (1090) yılında başta Alamut olmak üzere İran ve Irak'taki çeşitli kaleleri ele geçirerek Nizârî teşkilâtını kurmaya muvaffak oldu. XII. yüzyılın başlarında Selçukluların hâkimiyetinde bulunan Suriye'de Cebeliensâriye'nin hemen hemen bütün kaleleri Nizârîler tarafından zaptedildi. Bu bölgede teşkilâtlanmış olan Nizârîler, genellikle Alamut'ta oturan ve "şeyhü'l-cebel" denilen liderlerinin emriyle muhalif Müslüman gruplara ve Haçlılara karşı saldırılar düzenlemişler, esrar içirilen fedaileri vasıtasıyla çok sayıda devlet adamına karşı suikast tertip etmişlerdir.

İslam dünyasına karşı siyasi, içtimaî ve dinî bakımdan ciddi bir tehdit oluşturan Haşîşîler kurbanlarını özenle seçiyorlardı. Bunların bir kısmı idareci, bir kısmı da dinî sınıftandı ve pek azı hariç tamamı Sünnî idi; genel olarak Şiîler'e, Hristiyanlara ve Yahudilere saldırmamışlardır.

Haşîşîler'in en önemli özelliği gizli cemiyet hâlinde teşkilatlanmalarıdır. Bu topluma giren kişiler fedailer, refikler, dâîler ve davetin önde gelen kişileri şeklinde bir sınıflandırmaya tâbi tutuluyorlardı ve liderlerine karşı mutlak surette itaat göstermek, emredilen her şeyi yerine getirmek zorunda idiler.

(Mustafa ÖZ, "Haşişiyye", TDV İslam Ansiklopedisi, C 16, s. 418 - 419'dan kısaltılarak alınmıştır.)

Şia birbirinden farklı düşünen birçok kola ayrılmıştır. Bununla beraber genel olarak Şia'nın bazı görüşleri şöyle sıralanabilir:

- ✓ Hz. Peygamber'den (s.a.v.) sonra Müslümanların en üstünü Hz. Ali'dir. Halifelik ve imamet, çözümü insanlara bırakılabilecek işlerden değildir. Şia'ya göre imamet meselesi dinin asıllarındandır ve bir kimsenin mümin olabilmesi için imameti kabul etmesi gerekir. İmamet nas ve tayin iledir.
- ✓ İmamlar peygamberler gibi büyük ve küçük günahlardan korunmuşlardır. (Masum imam anlayışı)
- ✓ İlk üç halife hilafeti Hz. Ali'nin elinden almışlardır. Bu sebeple zalimdirler. Onlara uyanlardan uzaklaşmak (teberri) gereklidir.
- ✓ Büyük günah işleyenler tövbe etmeden ölürlerse ebedî olarak cehennemde kalırlar.

4.5. Mutezile

Kelime olarak ayrılanlar ve uzaklaşanlar anlamına gelir. Mutezile tabiin âlimlerinden Hasan Basrî'nin (ö. 110/728) dersini ve görüşlerini terk eden Vâsıl b. Atâ (ö. 1317748) ile ona uyanların oluşturduğu mezheptir. Bir görüşe göre Hasan el-Basri'ye meclisinde büyük günah işleyenin durumu sorulmuştu. Henüz Hasan Basrî cevap vermeden Vâsıl, büyük günah işleyen kimsenin küfür ile iman arasında bir konumda olduğunu söylemiş, hocasını ve görüşlerini terk etmiştir. Akılcı bir mezhep olan Mutezile, mantık kurallarıyla çelişir gördüğü ayet ve hadisleri, başka anlamlarda yorumlamış ve bu işi yaparken akla öncelik vermiştir.

Mutezile'nin doğuşuna etki eden faktörler arasında büyük günah işleyenin durumu, insan iradesi ve kader meselesi, karşılaşılan yeni durumlar ve tercüme hareketleriyle oluşan felsefi akımlara karşı akli delillerin kullanılması gibi hususlar zikredilebilir. Mu'tezile, tevhid anlayışı gereği, tek kadim varlık olarak yalnızca Allah'ın (c.c.) zatını kabul etmektedir. Allah dışındaki hiçbir varlığın kadim olamayacağını öne sürmektedir. Onlar, ehl-i sünnetin aksine, Kur'an-ı Kerim'in de yaratılmış olduğunu ve dolayısıyla kadim olamayacağını iddia etmişlerdir. Abbasiler devrinde özellikle Halife Me'mun ile birlikte devletin resmî mezhebi hâline gelen Mutezile, Kur'an-ı Kerim'in sonradan yaratılmış (mahlûk) olup olmadığı (Halku'l-Kur'an) konusundaki görüşlerini baskıcı bir tutumla Ehl-i sünnet âlimlerine kabul ettirmek istemiştir. İslam tarihinde Kur'an'ın mahluk olduğu görüşü üzerinden yapılan baskılar sebebiyle 830-850 yılları arasındaki döneme "mihne yılları" denilmiştir. Ehl-i sünnet imamlarından Ahmed b. Hanbel, Mutezile'nin bu görüşüne karşı çıktığı için işkencelere maruz kalmıştır.

İnsanın farklı tercihlerden istediği birini seçebilmesi irade sahibi olduğunu gösterir.

T TARTIŞALIM

İnsanın iradesi ve özgürlüğü açısından aşağıdaki ayetleri inceleyerek çıkardığınız sonuçları arkadaşlarınızla sınıfta paylaşınız.

- ✓ Allah, her şeyin yaratıcısıdır. O, her şeye vekildir.

(Zümer suresi, 62.ayet.)

- ✓ Allah'ın dilemesi olmadıkça siz dileyemezsiniz. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

(İnsan suresi, 30.ayet.)

- ✓ De ki: "Bizim başımıza ancak, Allah'ın bizim için yazdığı şeyler gelir. O, bizim yardımcımızdır. Öyleyse müminler, yalnız Allah'a güvensinler."

(Tevbe suresi, 51. ayet.)

- ✓ Allah, kimi doğru yola iletirse, odur doğru yolu bulan. Kimleri de saptırırsa, işte onlar, ziyana uğrayanların ta kendileridir.

(A'raf suresi, 178. ayet.)

- ✓ Dediler ki: "Rabbimiz! Biz kendimize zulüm ettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden oluruz."

(Araf suresi, 23. ayet.)

- ✓ İman eden ve nesilleri de iman konusunda kendilerinin yoluna uyanlar var ya, biz onların nesillerini kendilerine kattık. Bununla beraber onların amellerinden hiçbir şey eksiltmeyiz. Herkes kazandığı karşılığında rehindir.

(Tûr suresi, 21. ayet.)

- ✓ Şüphesiz biz onu (ömür boyu yürüyeceği) yola koyduk. O bu yolu ya şükrederek ya da nankörlük ederek kat eder.

(İnsan suresi, 3. ayet.)

- ✓ De ki: "Hak, Rabbinizdendir. Artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin."

(Kehf suresi, 29. ayet.)

Mutezile'nin Temel İlkeleri (Usul-i Hamse)

Mutezile mezhebinin inanca dair ilkeleri Usul-i Hamse (Beş Esas) şeklinde özetlenebilir. Mezhebin temel görüşlerini ifade eden bu esasları kısaca şöyle açıklayabiliriz:

- ✓ **Tevhid:** Allah'ın (c.c.) sıfatları zatının aynıdır. Allah (c.c.) zatı ile bilir, zatı ile görür. Mutezile Allah'ın (c.c.) sıfatlarını reddeder. Allah'ın (c.c.) zatı dışında ayrıca sıfatları yoktur.
- ✓ **Adalet:** İnsan yaptığından sorumludur. Mutezile'ye göre insanın yaptıklarından sorumlu tutulabilmesi için kendi fiillerini kendisinin yaratması gerekir. İnsanın yaptıklarını da Allah (c.c.) yaratsaydı insan bu fiillerinden sorumlu tutulamazdı. Mutezile bu konudaki görüşü sebebiyle Ehl-i sünnetin kader anlayışının dışına çıkmış, ilahi takdiri yok sayarak insanın kendi kaderini kendisinin belirlediğini söylemiştir.
- ✓ **El-Menzile beynel menzileteyn:** Büyük günah işleyen ne tam mümin ne de kâfirdir. Bu ikisi arasındadır. Eğer tövbe etmeden ölürse ebedî olarak cehennemde kalacak, tövbe ederse mümin olarak cennete girecektir.
- ✓ **El Va'd ve'l Va'id:** Allah'ın (c.c.) adaleti iyilikleri mükâfatlandırmayı, kötülüklere ceza vermeyi zorunlu kılar. Mutezile bu sebeple günah işledikten sonra tövbe etmeyen kulu Allah'ın (c.c.) bağışlamasını ve şefaati reddeder.
- ✓ **El-Emr Bi'l-Maruf ve'n –Nehy ani'l Münker:** İyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak her kul için zorunludur.

Mutezile usul-i hamse adı verilen yukarıdaki ilkeleri yanında Ehl-i sünnetin kabul ettiği ryetullahı yani Allah'ın (c.c.) ahirette görüleceği anlayışını reddeder. Halku'l-Kur'an'ı yani Kur'an'ın yaratılmış olduğu inancını benimser. Ayrıca bir şeyin iyi veya kötü; güzel ya da çirkin (hüsün-kubuh) olduğunun akılla bilinebileceğini iddia eder.

4.6. Cebriye

Cehm b. Safvan'ın (ö.128/745) kurmuş olduğu mezheptir. Kaderi inkâr edip Allah (c.c.) tarafından önceden tayin edilmiş bir kaderin bulunmadığını, insanın fiil ve tavırlarında tamamen serbest olduğunu savunan Kaderiye inancına bir tepki olarak doğduğu kabul edilir. Cehm b. Safvan Kaderiyye'nin anlayışına karşı cebr akidesini, yani insanın yaptığı işlerde tercih imkânının olmadığı; davranışlarını zorunlu olarak yaptığı görüşünü ileri sürmüştür.[20]

Cebriye'ye göre insan, rüzgarda savrulan bir yaprak gibidir. Hiçbir iradesi yoktur.

Mutezile mezhebinin de tam zıddı olan Cebriye'ye göre insan rüzgâra kapılmış yaprak gibidir. Rüzgâr yaprağı nereye savurursa yaprak o yöne gider. Onun için insanın yaptığı işleri Allah (c.c.) takdir etmiştir. Allah (c.c.) geleceği bildiğinden, meydana gelecek olayları da tamamen ve önceden kendi iradesine göre tespit etmiştir. Allah (c.c.), cansız bitkinin hareketlerini yarattığı gibi, insanın fiillerini de yaratır. Yukarıya fırlatılan bir taş nasıl düşmeye mahkûmsa insan da fiillerini yapmaya mahkûmdur. Kul ibadeti de günahı da elinde olmaksızın işler.[21]

Cebriyye mezhebi, her şeyin bir kadere bağlı olduğuna dair ayetleri kendi görüşlerine delil olarak göstermiş, buna karşın insanda müstakil ve hür bir iradenin varlığını gösteren, insanın seçme kabiliyeti bulunduğunu ifade eden ayetleri ise te'vil etmiştir.

Cebriyye'nin görüşleri şöyle özetlenebilir[22]:

- ✓ İnsan herhangi bir şey yapmaya kadir değildir; Allah (c.c.) tarafından yazılmış ve yaratılmış fiilleri yapmaya mecburdur. İnsanın iradesi de hürriyeti de yoktur.
- ✓ Allah (c.c.), yaratıkların vasıflandığı sıfatlarla vasıflanmaz. Allah'ın (c.c.) sıfatları yoktur.
- ✓ Allah'ın (c.c.) ilmi ve kelamı hâdistir, sonradan yaratılmıştır.
- ✓ Yapılan iyilik ve kötülüklere sevap ve cezanın verilmesi zorunludur. Allah'ın (c.c.) af ve mağfireti, Peygamber'in şefaati kabul edilemez.
- ✓ Cennet ve cehennemin sonu vardır.
- ✓ İman, Allah'ı (c.c.) bilmektir.
- ✓ Allah (c.c.) ne dünyada ne ahirette görülmez.

Ehl-i sünnet kelamcıları, insanı iradesiz kabul eden ve ilahi iradenin zorunlu bir uygulayıcısı olarak gören Cebriyye'yi bu görüşlerinden dolayı tenkit etmişlerdir. Çünkü Cebriyye'nin dediği gibi, kul kendisi için belirlenmiş bir hayatı yaşamaya mecbur olsaydı o zaman yaptığı işlerden sorumlu tutulamaması, sevaba veya cezaya uğratılmaması gerekirdi. Oysa Allah (c.c.), insanlara belli sorumluluklar yüklemiş, iyi işlerinde mükâfat, yaptıkları kötülüklere karşı ceza vereceğini bildirmiştir. Allah Teâlâ'nın insanları; irade, güç ve kudretlerinin dışında meydana gelen fiillerden dolayı sorumlu tutması ve cezalandırması ise zulümdür, adaletsizliktir. Hâlbuki Allah zulüm işlemez.[23]

20 bk. Şerafeddin Gölcük, Kelam Tarihi, s. 42.
21 Ahmet Saim Kılavuz, İslam Akaidi ve Kelam'a Giriş, s.484.
22 M. Sait Şimşek, "Cebriye" md. Şamil İslam Ansiklopedisi, C 1, s.279-280.
23 Ahmet Saim Kılavuz, age., s.168.

OKUMA PARÇASI

En Büyük Cemaat

Sahabî Numan b. Beşir'in (r.a.) naklettiğine göre, Allah Resûlü (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Birbirlerine merhamette, sevgi, yardımlaşma ve ilgi göstermede müminleri, rahatsızlanan bir organın ızdırabına, diğer kısmı, uykusuzluk ve ateşle ortak olan bir beden gibi görürsün." (Buhârî, Edeb, 27)

Sevgili Peygamberimiz, müminleri adeta yaşayan bir organizmaya benzeterek onların birbirlerine karşı ilgi, sevgi ve merhamette canlı bir bedenin duyarlılığına sahip olmaları gerektiğini ifade etmektedir. Birlik ve bütünlüğü bu hadisten daha veciz ve beliğ bir şekilde ifade eden başka bir tanım bulmak her hâlde zordur. Yine kendisine ait olan başka bir ifadede Allah Resûlü (s.a.v.) müminleri, birbirlerini destekleyen tuğlalardan oluşan bir binaya benzetmiş ve parmaklarını birbirine kenetleyerek bunun nasıl olması gerektiğini ashabına göstermiştir (bk. Buhârî, Edeb, 36). Müminlerin kardeş olduklarını bildiren Cenab-ı Hakk (bk. Hucurât suresi,10. ayet) hep birlikte Allah'ın ipine sarılarak asla bölünmemelerini emretmiştir (bk. Âl-i İmrân suresi, 103. ayet).

Hayatı boyunca her türlü ırkî, kabilevî ayrışma ve düşmanlıkları ortadan kaldırarak insanları din kardeşliği ortak paydasında birleştirmeye çalışan Hz. Peygamber, sağlığında bu ideali Hicaz Yarımadası'nda büyük ölçüde gerçekleştirmiş; ümmetine, sımsıkı sarıldıkları zaman asla yoldan çıkmayacakları bir rehberi, yani Kur'an-ı Kerim'i emanet bırakarak bu dünyadan ayrılmıştır.

Ne yazık ki vefatının üzerinden daha yirmi beş sene geçmeden, kabilevî ve siyasi çekişmeler bu kardeşliği dinamitlemiş, içine düşülen toplumsal kargaşa, ilk dört halifeden üçünün şehit edilmesine yol açmıştır. Bu fitne ortamında ortaya çıkan siyasal ve itikadi oluşumlar, olumsuz etkilerini günümüze kadar sürdüren ayrışmalara yol açmıştır. Yukarıda zikrettiğimiz hadiste ifade edildiği gibi, İslam ümmeti organik bir bütünlüğe sahip olmak zorundadır. İnançları ve idealleri aynı olan insanların, bölük pörçük olmaları, bazen birbirlerine karşı düşmanca tutum sergilemeleri mazur görülebilecek bir şey değildir.

Birçok tahrik ve kışkırtmaya rağmen İslam toplumlarındaki farklı etnik yapıların büyük bir çatışma içine çekilememesi, İslam dininin etnik ve sosyal ayrımlar yerine, dinî ve insani değer ve erdemlere öncelik vermesiyle açıklanabilir.

Yazımıza konu olan hadis, bütün İslam toplumunu tek bir cemaat olarak görmekte, ilgi, sevgi, merhamet, dayanışma ve yardımlaşmada herhangi bir ayrım gözetmemektedir. Buna göre bir Müslüman'ın derdi her Müslüman'ın derdidir. Kardeşlik hukukunun doğurduğu sorumluluk hiçbir ayırım yapmadan herkes için geçerlidir. Öyleyse, kendi özel mensubiyetimiz ne olursa olsun her şeyin üstünde tutmamız gereken Müslüman kimliğimizle görev ve sorumluluklarımızı yerine getirmeliyiz. Allah Resûlü'nün (s.a.v.) bizden istediği saygın ve erdemli davranış budur. Allah ve Resûlü'nün bizden istediği cemaat, yani birlik ve beraberlik, sosyolojik manada mikro yapılardan oluşan cemaat ve gruplar değil, ortak inanç, düşünce ve hissiyatıyla bütün bir İslam ümmetini içine alan ve karşılaşılan sıkıntı ve problemlerde bir beden gibi kendiliğinden harekete geçen kolektif bir yapıdır. İnsanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmet olmanın (bk. Âl-i İmrân suresi, 110. ayet) gereği bu olduğu gibi, kendi içlerinde bir beden gibi hareket etme kabiliyetine sahip bu büyük cemaatin diğer dinlere mensup insan kardeşlerine de aynı duyarlılıkla el uzatmaları zor olmayacaktır.

(Prof. Dr. İ. Hakkı Ünal, Bir Hadis Bir Yorum, DİB Yayınları, s. 49-50)

ÜNİTEMİZİ DEĞERLENDİRELİM

A Aşağıda verilen açık uçlu soruları cevaplayınız.

1- Mezhep ne demektir? Açıklayınız.

2- İtikadi mezheplerin ortaya çıkışında etkili olan sebepler nelerdir? Belirtiniz.

3- Hâricîliğin belli başlı özellikleri nelerdir? Belirtiniz?

4- Şîa'nın itikadi görüşleri nelerdir? Açıklayınız.

5- Mutezile'nin beş temel ilkesi (usul-i hamse) nedir? Açıklayınız.

6- Ehl-i sünnet'in genel prensipleri nelerdir? Kısaca açıklayınız.

B Aşağıdaki ifadelerden doğru olanların yanına (D), yanlış olanların yanına (Y) yazınız.

1- (.....) Maturîdîlere göre cüzi irade yaratılmamıştır.

2- (.....) Hâricîler'e göre büyük günah işleyen dinden çıkar.

3- (.....) Aynı dinî metnin farklı şekillerde anlaşılması ve anlatılması mümkündür.

4- (.....) Mürcie'ye göre bütün müminler iman bakımından eşit değildir.

5- (.....) Şiiliğe göre imamet Hz. Ali ve onun soyundan gelenlerin hakkıdır.

C Aşağıda verilen çoktan seçmeli soruları cevaplayınız.

1- Aşağıdakilerden hangisi mezheplerin ortaya çıkmasında etkili olan faktörlerdendir <u>değildir?</u>

A. Yabancı kültür ve medeniyetlerin etkisi
B. Hilafet meselesi
C. Sosyal sebepler
D. İslamın insana tanıdığı fikir hürriyeti
E. Ekonomik sebepler

2- Aşağıdakilerden hangisi Ehl-i sünnet'in genel prensipleri arasında <u>yer almaz?</u>

A. Var olan her şeyin yegâne yaratıcısı Allah'tır.
B. İnsanlar hür irade sahibidirler ve yaptıkları işlerden sorumludurlar.
C. Hilafet nasla belirlenmiştir.
D. Allah (c.c.) insanlık tarihinin her döneminde peygamber göndermiştir.
E. İman dil ile ikrar ve kalp ile tasdiktir.

3- Aşağıdakilerden hangisi Mürcie'nin görüşlerinden <u>değildir?</u>

A. İman bilgi ve tasdikten ibarettir.
B. İman artmaz ve eksilmez.
C. İşlenen günahlar imana zarar verir.
D. İmanın dil ile de söylenmesi lazımdır.
E. Cennet ve cehennemin sonu vardır.

4- Aşağıdakilerden hangisi Mutezile'nin doğuşunda etkili olan faktörler arasında <u>değildir?</u>

A. Tercüme faaliyetleri
B. İbadet-muamelat konuları
C. İnsanın iradesi ve kader tartışmaları
D. Büyük günah tartışmaları
E. Felsefi akımlara karşı dinin savunulması

D Aşağıdaki cümlelerde verilen boşlukları uygun ifadelerle doldurunuz.

[Hakem - Mürcie - tekfir - İmamet - Şiîlik]

1- ..... Hz. Ali'yi sahabenin en faziletlisi olarak gören ve Hz. Peygamber'in onu halife tayin ettiğini iddia eden mezheptir.

2- Sıffîn Savaşı'ndan sonra gerçekleşen ..... Olayı'nda Hz. Ali'yi destekleyen Hâricîler Hz. Ali'den ve ordusundan ayrılmıştır.

3- ..... konusu Şiîliği diğer mezheplerden ayıran en belirgin farklılıktır.

4- Ehl-i sünnet'e göre "Ehl-i kıble ..... edilemez.

5- Büyük günah işleyen kimsenin inancı ve ahiretteki durumu ile ilgili herhangi bir karar vermeyip böyle bir kişinin hükmünü Allah'a havale eden mezhebe ..... mezhebi denir.